

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714205986
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714205986.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: U. F., nar. X.X.XXXX, bytom Ú. X, XXX XX U. - N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom vo Svidníku, Ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 418,11 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 12C 274/2014-76 zo dňa 21.10.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. o trovách vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania.

Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 219,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 72,98 eur od 4.6.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 106,98 eur za obdobie od 4.7.2011 do zaplatenia a 9,5 % ročne zo sumy vo výške 35,65 eur za obdobie od 4.8.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 3,50 eur od 4.9.2011 do zaplatenia, to všetko na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, T.: XXXXXXXXXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 199,- eur s príslušenstvom zastavil. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Navrhovateľ je povinný uhradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu predstavujúce odmenu právneho zástupcu vo výške 203,59 eur na účet právneho zástupcu č. Y. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, T. XXXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 93 ods. 4 O.s.p. a priznal náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Vychádzal z hodnoty sporu 199,- eur uplatnenej zmluvnej pokuty, do ktorej časti konania vedľajší účastník vstúpil. Odmena mu prislúcha za 3 úkony právnej služby po 18,26 eur

(prevzatie zastúpenia, podanie písomného vyjadrenia k veci, účasť na pojednávaní). K tomu prináleží paušálna náhrada 1 x 8,04 eur a 2 x 8,39 eur. Hotové výdavky súvisiace s účasťou na pojednávaní predstavuje cestovné služobným motorovým vozidlom zn. A. P. R. XXX U. za cestu Y.-R. a späť 2x137 km. Náklady vyúčtované v jednej polovici predstavujú paušálnu náhradu 137 x 0,183 eur = 25,- eur a spotrebu pohonných hmôt pri priemernej spotrebe 5,2 l/100 km a cene nafty 1,284 eur/l, 5,2 : 100 x 137 x 1,284 = 9,14 + náhrada za stratu času vyúčtovaná rovnako v jednej polovici 4 polhodiny po 13,98 eur t.j. 55,92, to všetko s pripočítaním DPH 20 %. Navrhovateľ neupovedomil vedľajšieho účastníka o späťvzati návrhu v časti, do ktorej vstúpil do konania. Preto sú odôvodnené náklady vedľajšieho účastníka súvisiace s účasťou na pojednávaní. Súd neuznal argumentáciu navrhovateľa súvisiacu s účelnosťou vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Tento vstúpil do konania za podmienok upravených v O.s.p.

účinného pred novelizáciou dňom 1.1.2015 na obranu práv spotrebiteľa. Odporca s jeho účasťou vyslovil súhlas. Boli splnené zákonné podmienky konať s vedľajším účastníkom. Trovy právneho zástupcu boli vyčíslené podľa ust. § 1, 10, 13 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení.

Proti výroku rozsudku o náhrade trov vedľajšieho účastníka, podal včas odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania odvolací súd neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 45,93 eur. Odvolanie odôvodnil podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. s tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napríklad na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Žalobca mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, podľa ktorého, ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka, alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/2013, podľa ktorého vedľajší účastník musí byť uzročený s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/375/2013 súd v rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo základných dôvodov a neprekračuje ich medze. Súd zastáva názor, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu, mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS/78/03, v zmysle

ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie. Súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený, a má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Súd v neposlednom rade prihliadol na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Súdu z jeho rozhodovacej činnosti známe je, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovateľa vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konania a vyjadrení ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pričom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združení nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/13, podľa ktorého vyplýva požiadavka, aby združenie bolo spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom, poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, a to vrátane kvalifikovanej právnej pomoci. Žalobca nepoprel ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybnil účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu, čo sa týka vstupu do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Tu žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/13, v zmysle ktorého z úradnej činnosti je

známe, že všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke, predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, ktoré vedľajší účastník využíva bez väčších obmien aj v iných súdnych konaniach. Paušálny vstup Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkon vedľajšieho účastníka, nepovažuje ani odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ stanovených v čl. III Stanov Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov. Žalobca poznamenal, že vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na podporu svojho tvrdenia žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13C/54/2012. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú prihliadať z úradnej povinnosti.

Na odvolanie žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu odvolacích trov vo výške 21,02 eur.

S výnimkou výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, neboli ostatné výroky napadnutého rozsudku odvolaním dotknuté, nadobudli právoplatnosť, a tak ich nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať túto časť rozsudku z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1,3 O.s.p.). Po takomto preskúvaní napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 16.6.2014, z vlastnej iniciatívy, pričom pri vstupe žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súčasne navrhol priznať mu náhradu trov konania. Z podania je zrejmé, že vedľajší účastník nebol oboznámený s obsahom sporu, nemal o ňom žiadnu vedomosť. Napriek tomu pripojil k tomuto vstupu plnomocenstvo pre advokáta. Vedľajší účastník v tomto momente nemohol vedieť, či je náležitá a potrebná pomoc advokáta v tejto veci. Dňa 26.8.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka s tým, že do konania vstupuje len čo sa týka zmluvnej pokuty, ktorú považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dňa 21.10.2015 sa zástupca vedľajšieho účastníka zúčastnil nariadeného pojednávania, na ktorom súd rozhodol napadnutým rozsudkom.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že od 12.6.2014 je účinné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z uvedeného je teda zrejmé, že pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania a v ďalšom jeho pôsobení nebola nutná právna pomoc zo strany advokáta. Všetky úkony, ktoré boli vykonané v tomto konaní právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, odvolací súd považuje za neúčelné. Preto náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie je možné priznať.

Z týchto dôvodov podľa § 220 O.s.p. odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol žalobca úspešný, ale náhradu trov konania si však neuplatnil. Ide o návrhové konanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), preto úspešnému žalobcovi nebolo možné priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.